

Von Gelüsten und Plänen

¹Woher kommen die Auseinandersetzungen und der Streit unter euch? Kommt's nicht daher: aus euren Begierden, die in euren Gliedern streiten?²Ihr begehrt und erlangt's nicht; ihr tötet und neidet und gewinnt nichts; ihr streitet und kämpft und habt nichts, weil ihr nicht bittet;³ihr bittet und empfangt nichts, weil ihr übel bittet, um es in eurer Begierde zu verschwenden.

⁴Ihr Ehebrecher und Ehebrecherinnen, wisst ihr nicht, dass Freundschaft zu der Welt Feindschaft zu Gott ist? Wer der Welt Freund sein will, der wird Gottes Feind sein.⁵Oder meint ihr, die Schrift sage umsonst: Der Geist, der in euch wohnt, begehrt und eifert?⁶Er gibt aber desto reichlicher Gnade. Darum sagt sie: "Gott widersteht den Hochmütigen, aber den Demütigen gibt er Gnade."⁷So seid nun Gott untertan. Widersteht dem Teufel, so flieht er von euch.⁸Naht euch zu Gott, so naht er sich zu euch. Reinigt die Hände, ihr Sünder, und heiligt eure Herzen, ihr Wankelmütigen.⁹Seid bekümmert und tragt Leid und weint; euer Lachen verkehre sich in Weinen und eure Freude in Traurigkeit.¹⁰Demütigt euch vor dem Herrn, so wird er euch erhöhen.

¹¹Verleumdet einander nicht, liebe Brüder. Wer seinen Bruder verleumdet und seinen Bruder verurteilt, der verleumdet das Gesetz und verurteilt das Gesetz. Verurteilst du aber das Gesetz, so bist du nicht ein Täter des Gesetzes, sondern ein Richter.¹²Einer ist der Gesetzgeber und Richter, der selig machen kann und verdammen. Wer aber bist du, dass du

التواضع ومقاومة إبليس

¹مِنْ أَيْنَ الْحُرُوبُ وَالْخُصُومَاتُ بَيْنَكُمْ؟ أَلَيْسَتْ مِنْ هُنَا، مِنْ لَدَائِكُمْ الْمُخَارَبَةِ فِي أَغْصَانِكُمْ؟²تَسْتَهْوُونَ وَلَسْتُمْ تَمْلِكُونَ، تَقْتُلُونَ وَتَحْسِدُونَ وَلَسْتُمْ تَقْدِرُونَ أَنْ تَتَالَوْا، تُخَاصِمُونَ وَتُخَارِبُونَ وَلَيْسَتْكُمْ تَمْلِكُونَ لِأَنَّكُمْ لَا تَطْلُبُونَ،³تَطْلُبُونَ وَلَسْتُمْ تَأْخُذُونَ لِأَنَّكُمْ تَطْلُبُونَ رَدِيًّا لِكَيْ تُنْفِقُوا فِي لَدَائِكُمْ.

⁴أَيُّهَا الرِّبَاةُ وَالرَّوَائِي، أَمَا تَعْلَمُونَ أَنَّ مَحَبَّةَ الْعَالَمِ عَدَاوَةٌ لِلَّهِ؟ فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ مُجِبًّا لِلْعَالَمِ فَقَدْ صَارَ عَدُوًّا لِلَّهِ.⁵أَمْ تَطْنُونَ أَنَّ الْكِتَابَ يَقُولُ بَاطِلًا: الرُّوحُ الَّذِي حَلَّ فِيْنَا يَسْتَأْذِنُ إِلَى الْحَسَدِ، وَلَكِنَّهُ يُعْطِي نِعْمَةً أَعْظَمَ، لِذَلِكَ يَقُولُ: "يَقَاوُمُ اللَّهُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَأَمَّا الْمُتَوَاضِعُونَ فَيُعْطِيهِمْ نِعْمَةً".⁷فَاخْضَعُوا لِلَّهِ، قَاوِمُوا إِبْلِيسَ فَيَهْزُبَ مِنْكُمْ،⁸إِفْتَرِبُوا إِلَى اللَّهِ فَيَقْتَرِبَ إِلَيْكُمْ، تَقَوُّوا أَيْدِيَكُمْ، أَيُّهَا الْخَطَاةُ، وَطَهَّرُوا قُلُوبَكُمْ، يَا ذَوِي الرَّاْيَيْنِ.⁹اكَتَبُوا وَنُوحُوا وَانْكَبُوا، لِيَتَحَوَّلَ ضَحْكُكُمْ إِلَى تَوَحُّ وَفَرْحِكُمْ إِلَى غَمٍّ.¹⁰اتَّضِعُوا قُدَّامَ الرَّبِّ فَيَرْفَعَكُمْ.¹¹لَا يَذُمُّ بَعْضُكُمْ بَعْضًا، أَيُّهَا الْإِخْوَةُ. الَّذِي يَذُمُّ أَخَاهُ وَيَذِمُّ أَخَاهُ يَذُمُّ النَّامُوسَ وَيَذِمُّ النَّامُوسَ، وَإِنْ كُنْتَ تَذِمُّ النَّامُوسَ فَلَيْسَتْ عَامِلًا بِالنَّامُوسِ بَلْ دَبَّانًا لَهُ.¹²وَاجِدْ هُوَ وَاصِعُ النَّامُوسِ، الْقَادِرُ أَنْ يُحْلَصَ وَبُهْلِكْ، فَمَنْ أَنْتَ، يَا مَنْ تَذِمُّ غَيْرَكَ؟

الإعتماد على مشيئة الرب

¹³هَلُمَّ الْآنَ، أَيُّهَا الْقَائِلُونَ: تَذْهَبُ الْيَوْمَ أَوْ عَدَا إِلَى هَذِهِ الْمَدِينَةِ أَوْ تِلْكَ وَهَنَّاكَ تَصْرِفُ سَنَةً وَاجِدَةً وَتَسْجُرُ وَتَرْجَحُ،¹⁴أَنْتُمْ الَّذِينَ لَا تَعْرِفُونَ أَمْرَ الْعَدِ، لِأَنَّهُ مَا هِيَ حَيَاتُكُمْ؟ إِنَّهَا بُخَارٌ، يَطْهَرُ قَلِيلًا ثُمَّ يَصْمَحِلُ،¹⁵عِوَضَ أَنْ تَقُولُوا: إِنْ شَاءَ الرَّبُّ وَعِشْنَا، تَفْعَلْ هَذَا أَوْ ذَاكَ.¹⁶وَأَمَّا الْآنَ فَانْكَبُوا تَفْخِرُونَ فِي تَعْظِيمِكُمْ، كُلُّ افْتِخَارٍ مِثْلُ هَذَا رَدِيٌّ.¹⁷فَمَنْ يَعْرِفُ أَنْ يَعْمَلَ حَسَنًا وَلَا يَعْمَلَ، قَدْ لَكَ حَاطِيَةٌ لَهُ.

deinen Nächsten richtest?

¹³ Wohlan nun, die ihr sagt: Heute oder morgen wollen wir gehen in die oder die Stadt und wollen ein Jahr dort bleiben und Handel treiben und Gewinn machen;¹⁴ aber nicht wisst, was morgen sein wird. Was ist euer Leben? Ein Dampf ist's, der eine kleine Zeit bleibt, aber danach verschwindet.¹⁵ Dagegen solltet ihr sagen: So der HERR will und wir leben, wollen wir dies und das tun.¹⁶ Nun aber rühmt ihr euch in eurem Hochmut. All solches Rühmen ist böse.¹⁷ Wer nun weiß Gutes zu tun, und tut's nicht, dem ist's Sünde.